

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise a soudkyně Mgr. Věry Jachurové v právní věci

žalobce: **Ing. V. Z.**, narozený xxx
bytem xxx, xxx
zastoupený advokátem JUDr. Lukášem Slaninou
se sídlem Plzeňská 18, Praha 5

proti

žalované: **Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě**
se sídlem Sokolská 15, Praha 2
zastoupená advokátem JUDr. Martinem Sadílkem
se sídlem Václavské náměstí 56, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí představenstva České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě ze dne 17. 2. 2022, č. R2201-8

takto:

- I.** Rozhodnutí představenstva České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě ze dne 17. 2. 2022, č. R2201-8 se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II.** Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 6 400 Kč k rukám právního zástupce žalobce advokáta JUDr. Lukáše Slaniny do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí představenstva České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě (dále jen „Představenstvo“) uvedeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo potvrzeno rozhodnutí Disciplinárního senátu Stavovského soudu České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě (dále jen „Disciplinární senát“) ze dne 22. 11. 2021, č.j. StS 461/2021 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným z porušení § 12 odst. 3 a 6

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „autorizační zákon“) a čl. 2 odst. 3, 8 a 9, čl. 4 odst. 1 a 2 písm. a) a b) a čl. 6 odst. 4 Profesního a etického řádu České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě (dále jen „PEŘ“) a bylo mu uloženo disciplinární opatření - pokuta ve výši 25 000 Kč.

2. Představenstvo v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedlo, že disciplinárního provinění se žalobce dopustil tím, že:
 - a) jako autorizovaný inženýr pro obor pozemní stavby v říjnu 2020 jako hlavní projektant vypracoval dodatek č. 2 k projektové dokumentaci stavby „Infrastruktura Javůrky – komunikace část B.2 Nové Město nad Metují“, přičemž se dopustil následujících chyb:
 - i. do nakopírované projektové dokumentace z podzimu 2019, vypracované a autorizované K. H., autorizovaným technikem pro obor Dopravní stavby, specializace nekolejová doprava – nekolejová doprava; č. ČKAIT 0601891 (dále jen „K. H.“) provedl změny textů v textové části a ve třech výkresech, včetně změny data na 10/2020 na výkresech, resp. na 7. 10. 2020 v textové části, s tím, že na titulní straně ponechal nakopírovaná autorizační razítka a podpisy K. H., a takto upravenou projektovou dokumentaci předložil jako přílohu k žádosti o vyjádření vodoprávního orgánu;
 - ii. tímto zásahem do projektové dokumentace dopravní stavby jako autorizovaný inženýr pro pozemní stavby překročil rozsah své autorizace;
 - iii. o tomto zásahu do projektové dokumentace neinformoval K. H., který se o uvedeném zásahu dozvěděl až od Ing. O. H., pracovníka odboru xxx a xxx xxx Městského úřadu Nového Města nad Metují.
 - b) jako autorizovaný inženýr dlouhodobě (průkazně od 1. 1. 1999) nevede řádně deník autorizované osoby, tj. předepsaným způsobem do tiskopisu vydaného ČKAIT, ale užívá vlastní (elektronickou) verzi v počítači.

3. Představenstvo dále konstatovalo, že skutková zjištění disciplinárního senátu jsou úplná a správná. Je tedy nepochybné, že disciplinární provinění nastala a žalobce porušil již shora soudem uvedená ustanovení autorizačního zákona a PEŘ. Disciplinární soud tedy rozhodl v souladu se zákonem a PEŘ. Žalobce i při slyšení před Představenstvem setrval na přesvědčení, že neporušil PEŘ ani jiné předpisy. Námitku žalobce, že pozměnění projektové dokumentace neprovedl jako autorizovaná osoba, ale jako zaměstnanec společnosti vykonávající projektovou inženýrskou činnost, označilo Představenstvo za účelovou a konstatovalo, že nevyvíňuje autorizovanou osobu z porušení PEŘ.

II. Obsah žaloby

4. Žalobce v žalobě namítl, že veškerá dokumentace zpracovaná jako příloha k žádosti o vyjádření vodoprávního orgánu nebyla zpracována jako projektová dokumentace ve smyslu § 158 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“). Mezi vybranými činnostmi ve výstavbě je také projektová činnost ve výstavbě, tedy při přípravě staveb dokumentace pro vydání územního rozhodnutí a pro stavební povolení. Obdobně uvádí rozsah vybraných činností autorizovaného inženýra § 18 autorizačního zákona. Vybranou činností ve výstavbě není žádost o stanovisko dotčeného orgánu či její přílohy. Shora uvedené projektové dokumentace teprve následně zahrnují všechny případné požadavky či změny plynoucí ze stanovisek dotčených orgánů. Až tyto projektové dokumentace musejí být označeny autorizačním razítkem, které je autorizovaná osoba oprávněna používat pouze pro činnosti vymezené stavebním zákonem s tím, že může opatřit autorizačním razítkem další dokumenty a odborná vyjádření v souvislosti s přípravou a prováděním stavby, odborná stanoviska

a posudky. Mezi uvedenými činnostmi není žádost o stanovisko dotčeného orgánu, resp. její příloha uvedena, a je tedy na zvážení autorizované osoby, zda takovýto dokument autorizuje. Z charakteru přílohy je zřejmé, že nejde o odborné vyjádření, stanovisko či posudek, a proto bylo správné, že tuto možnost žádná autorizovaná osoba nevyužila.

5. Stanovisko dotčeného orgánu bylo zajišťováno v rámci inženýrské činnosti zaměstnavatele žalobce. Z autorizačního zákona přitom vyplývá, že inženýrská činnost ve výstavbě nepatří pod tento zákon a není činností vybranou ve smyslu § 158 stavebního zákona. Žalovaná není oprávněna posuzovat zaměstnance soukromého subjektu provádějícího inženýrskou činnost na základě volné živnosti. Předmětné přílohy tak žalovaná nemohla posuzovat, protože byly vypracovány mimo rámec vybraných autorizovaných činností ve výstavbě při podnikání společnosti Atelier ZILVAR s.r.o. Z charakteru úprav dokumentace je zřejmé, že se nemůže jednat ani o ochranu autorských práv. V prvostupňovém rozhodnutí citovaná ustanovení čl. 2 odst. 3 a odst. 8 PEŘ se týkají vybraných činností a žalobce si není vědom, že by porušil jiné právní předpisy.
6. Žalobce dále namítl, že neprovedl zásah do projektové dokumentace, neboť příloha k žádosti o stanovisko dotčeného orgánu nebyla (a nemusela být) autorizována, a žalobce tedy nemohl překročit rozsah autorizace. Zřetelně deklarovaná fotokopie autorizačního razítka i s ofoceným podpisem není autorizací ofocené dokumentace. Pokud je dotčeným orgánům předkládána neautorizovaná dokumentace, není důvod informovat autorizovanou osobu o použití fotokopii takovéto přílohy k žádosti.
7. Žalobce současně namítl, že deník autorizované osoby vede předepsaným způsobem. To, že současně používá svou verzi psanou v počítači, není v rozporu s předpisy žalované. Při projednávání stížnosti dne 3. 5. 2021 žalobce předložil pouze tuto verzi, jelikož předložení řádného deníku autorizované osoby nebylo domluveno - dopisem ze dne 24. 11. 2020 byl vyzván pouze ke sjednání termínu, čímž nebyl naplněn § 6 odst. 5 písm. c) PEŘ. Řádně vedený deník, z nějž vyplynulo, že byl prokazatelně veden ke dni 31. 5. 2021, žalobce předložil při disciplinárním řízení dne 29. 7. 2021.
8. Žalobce neporušil ani § 4 odst. 1 a 2 písm. a) a b) PEŘ. Vůči K. H. jednal seriózně. Žádné razítko ani podpis na jeho dokumentaci bez jeho vědomí neopatřil. Obecně nelze za neetické považovat provedení zákresu do kopie jakéhokoli dokumentu s kopií podpisu autora, či neinformování autora o provedení zákresu do fotokopie nebo přiložení kopie k žádostem v jiném řízení.
9. Žalobce dále odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2019, č. j. 4 As 43/2019-45 a uvedl, že podobně jako případě posuzovaném tímto rozsudkem bylo i jemu vytýkáno jednání přímo nesouvisející s činností, pro kterou mu byla autorizace udělena. Žalobce pro potvrzení tohoto svého názoru poslal dne 25. 2. 2022 dotaz na právní poradnu ČKAIT, z níž mu přišla odpověď, že z žádného právního předpisu nevyplývá požadavek na ověřenou projektovou dokumentaci jako přílohu k žádosti o závazné stanovisko. Dle mínění žalobce tím právní oddělení ČKAIT samo potvrzuje chybné rozhodnutí orgánů žalované.

III. Vyjádření k žalobě

10. Žalovaná ve vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu zamítl. Nad rámec napadeného rozhodnutí uvedla, že žalobce nesprávným vedením deníku rovněž porušil § 13 odst. 4 autorizačního zákona. Deník autorizované osoby je od 1. 1. 2020 možné vést v elektronické podobě, avšak pouze na k tomu určené doméně, nikoli ve vlastní počítačové verzi, která není zpětně ověřitelná. Žalobce byl dopisem žalované ze dne 24. 11. 2020 výslovně vyzván ke sdělení termínu kontroly a k předložení deníku autorizované osoby (tedy v listinné formě na předepsaném formuláři) při této kontrole. Pokud žalobce poté na ústním jednání předložil řádně vedený deník autorizované osoby, nemůže to zhojit pochybení, že při dřívější kontrole nebyl deník řádně veden.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

11. Žalobcem namítaný rozsudek Nejvyššího správního soudu není dle mínění žalované na daný případ použitelný, neboť řešil zcela svévolné jednání bez jakéhokoli projednání záměru se stavebním úřadem (bez povolení došlo k odstranění části nemovitosti, a to navzdory upozornění stavebního úřadu, že jde o jednání v rozporu se zákonem). Naproti tomu v nyní posuzovaném případě šlo o otázku řádného vedení deníku autorizované osoby a jednání v rozporu s PEŘ v podobě zásahu do dokumentace jiné autorizované osoby (byť do kopie veřejné listiny neověřené příslušným subjektem) bez jejího souhlasu a mimo obor žalobcovy autorizace, což žalovaná považuje za rozpor s dobrými mravy.
12. Výše pokuty uložené žalobci byla přiměřená, neboť v obdobných případech, kdy není řádně veden deník autorizované osoby, jsou ukládány pokuty ve výši 20 000 Kč. V případě žalobce došlo s ohledem na porušení PEŘ k navýšení této částky o 5 000 Kč, což lze vzhledem k popsáním pochybením považovat za adekvátní.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

13. Podle § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) v odůvodnění (rozhodnutí) se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.
14. Podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.
15. Soud po posouzení napadeného rozhodnutí shledal, že toto je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
16. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74). Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů je takové rozhodnutí, z jehož odůvodnění není seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti tvrzené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Rozhodnutí, jehož odůvodnění obsahuje toliko obecný odkaz na to, že napadené rozhodnutí bylo přezkoumáno a jeho důvody shledány správnými, je nepřezkoumatelné, neboť důvody, o něž se výrok opírá, zcela chybějí (rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 1993, č.j. 6 A 48/92-23, publ. pod č. 27/1994 v SpP).
17. Účelem odvolacího řízení, z něhož vzešlo napadené rozhodnutí, je přezkoumání zákonnosti a správnosti prvostupňového rozhodnutí nadřízeným orgánem. Podstatnou součástí tohoto přezkumu je řádné, úplné a přesvědčivé vypořádání námitek odvolatele. V napadeném rozhodnutí se však v odůvodnění co do posouzení prvostupňového rozhodnutí pouze uvádí, že skutková zjištění Disciplinárního senátu jsou správná a úplná, a že je nepochybné, že disciplinární provinění nastala a žalobce porušil vyjmenovaná ustanovení. Přestože žalobce v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí uplatnil celou řadu konkrétních námitek (že příloha k žádosti o vyjádření vodoprávního úřadu nebyla zpracována jako projektová dokumentace ve smyslu § 158 stavebního zákona, že řádně vedl deník autorizované osoby a předložil jej v den disciplinárního řízení, že s K. H. jednal standardně, nepoškodil dobré jméno profesí ve výstavbě a dodržel

společenská, profesní, etická a právní pravidla atd.), jejich odpovídající vypořádání v napadeném rozhodnutí vůbec není obsaženo. Žalobce tak byl v podstatě nucen v žalobě opětovně brojit proti úvahám vysloveným v prvostupňovém rozhodnutí, a z tohoto pohledu odvolací řízení nenaplnilo svůj účel. V napadeném rozhodnutí zkrátka nebyly uvedeny důvody, o něž se jeho výroková část opírá a jejichž zákonnost by soud mohl v mezích žalobních bodů přezkoumat.

18. Pro vadu nepřezkoumatelnosti rozhodnutí soud může napadené rozhodnutí zrušit i bez návrhu žalobce, což znamená, že v tomto směru není vázán žalobními námitkami (viz např. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006-73).
19. Soud proto podle § 76 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 78 odst. 1 a 4 s. ř. s. prvním výrokem rozsudku napadené rozhodnutí z důvodu jeho nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů bez jednání zrušil a vrátil věc žalované k dalšímu řízení. V dalším řízení Představenstvo znovu posoudí (i s ohledem na čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod) zákonnost a správnost prvostupňového rozhodnutí, řádně se vypořádá se všemi základními odvolacími námitkami žalobce a toto vypořádání promítne do svého rozhodnutí. Žalovaná se bude v napadeném rozhodnutí zabývat také otázkou, zda je vůbec dána její kárná pravomoc s ohledem na závěry vyjádřené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2019, č. j. 4 As 43/2019 – 45.
20. K žalobcem navrhovanému zrušení prvostupňového rozhodnutí soud nepřistoupil, jelikož soudem zjištěná nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů se týká pouze napadeného rozhodnutí.
21. Druhý výrok rozsudku o nákladech řízení má oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci, který byl ve věci úspěšný, náleží náhrada nákladů řízení spočívajících jednak v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3 000 Kč a dále v odměně advokáta za jeden úkon právní služby (převzetí a příprava zastoupení), přičemž sazba této odměny činí dle advokátního tarifu 3 100 Kč za úkon právní služby (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb.). Žalobci rovněž náleží náhrada hotových výloh podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 300 Kč za jeden úkon právní služby. Celková výše nákladů, které žalobci v tomto řízení vznikly, tedy činí 6 400 Kč. Soud proto uložil žalované povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v uvedené výši, a to ve stanovené lhůtě k rukám právního zástupce žalobce advokáta JUDr. Lukáše Slaniny (§ 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.).
22. Soud pro úplnost dodává, že žalobce sice doložil k žalobě plnou moc udělenou jeho právnímu zástupci, nicméně ze žaloby nijak nevyplývá, že ji vypracoval advokát JUDr. Lukáš Slanina. Ten v žalobě není žádným způsobem označen ani uveden a na vyhotovení žaloby zaslaném soudu je podepsán toliko žalobce. Soud proto žalobci nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení za úkon právní služby spočívající v podání (vypracování) žaloby jeho právním zástupcem, protože daná skutečnost ze žaloby a soudního spisu nijak nevyplývá.
23. Závěrem soud uvádí, že žalobcův návrh, aby soud žalované uložil povinnost vrátit žalobci uhrazenou pokutu ve výši 25 000 Kč a nahradit mu náklady vzniklé v předchozím správním řízení, nemá oporu v právních předpisech. Podle § 78 odst. 1 a 4 soudního řádu správního je soud oprávněn žalobou napadené rozhodnutí při zjištění jeho nezákonnosti toliko zrušit a vrátil věc žalovanému správnímu orgánu k dalšímu řízení. Podle § 60 odst. 1 téhož zákona pak lze procesně úspěšnému účastníkovi řízení přiznat pouze právo na náhradu nákladů, které důvodně vynaložil na řízení před soudem, nikoliv tedy právo na náhradu nákladů na řízení před správním orgánem.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 9. listopadu 2023

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu